



# ПЛАСТОВІ ВІСТІ

ОРГАН СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ  
ПЛАСТУНІВ ЕМІГРАНТІВ

Число присвячене споминам з вакаційних  
мандрівок.

*O. Ю. Федькович.*

У КРАЇНА.

Україно, Запороже, годі вас забути,  
Ах, бо мило тамки жити, мило тамки бути,  
Де ті трави шовковий славні степи криют,  
Де ся квіти поза квіти в зимних росах млють,  
Де стада ржут, де соколи, де вірли літають,  
З буйним вітром у заліжку козаки співають.

Хто-ж то може знов забути могили, кургани,  
Де козацтво українське, славні атамани  
~~Свободу~~ славу сном провадят, славов серце гріють,  
А ті думи богатирські так то гарно піють,  
Що аж тут ся відзывають, що аж тут їх чути, —  
Україно, Запороже, можна вас забути? —

Онде грас жвавий хлопець у торбан весело;  
Онде дівча йде по воду, думку ї'кус завело;  
Там сопівка пригрівас ніби словові,  
Що там в гаю калиновім піє все та піє;  
А там бжілка злотокрила думно си співає,  
Обмучилася медівницев, ледви що вертає.

Глянь там далі на прикмету: думаши, там соколи?  
Ні, там славні чумаченъки возя з Криму соли.  
От диви ся, вже і стали, вже й воли пустили,  
Вже і ватра запалена, вже ся розложили,  
Тої готовит ситу кащу, ті вози знов мајкут.  
Хлопці шумки заспівали, старші казку казкут.

Далі, далі, онде небо багром румяніс;  
Слухай добре, як то мило десь звіночок піє!  
То в тій церкві там за лісом з девятыма верхами,  
Всі покриті срібнов бляхов, злотними хрестами,  
А священик старий ходит по святій контині,  
Молит славу Запорожу, щастя Україні.

# VI. Звичайний Загальний Зізд Союзу Українських Пластунів Емігрантів С. У. П. Е.

В І Д Б У Д Е Т Ъ С Я  
в неділю 2. грудня 1934 о 10. год. в домівці „Просвіта“  
Прага I., Перштин ч. 11.

П Р О Г Р А М А :

1. Відкриття Зізду — Гимн.
2. Вибір президії Зізду.
3. Провірення мандатів.
4. Відчитання протоколу з послідного Зізду.
5. Звіт Команди СУПЕ та Ревізійної Комісії.
6. Уділення абсолюторій уступаючій Команді СУПЕ та Ревізійній Комісії.
7. Вибір нової Команди СУПЕ та Ревізійної Комісії.
8. Вільні внески та запити. Ріжне.
9. Закриття Зізду.

*Команда.*

Якщо в назначений час не відбудеться потрібне число делегатів — Зізд відбудеться без огляду на число присутніх о пів години пізніше, в тому-ж місці та з тою-ж програмою.

Годину перед початком Зізду відбудеться в тому ж місці нарада делегатів.

*T. Дмитренко.*

**ДІЖДАЛИСЬ ВИ ЛЕЗОВИХ СЛІВ!**  
(Героям листопада).

*Хай же вплетесь в жалоби спів  
Звук острий зброї,  
Бо Ви ждете лезових слів  
Святі герої!*

*M. Підгірянка.*

*Щоб волю Вітчині нести,  
Ви все лишили,  
Й могили ваші і хрести  
Вкраїну вкрили.*

*Та впав Ваш заповіт-скрижал  
У серця наші,  
Й даремно зрівнує вандал  
Могили Ваші.*

*Нові знімаються борці  
За волю Краю,  
Що віддають завзятці  
Жалю-одчано.*

*Озвався знов Холодний Яр  
В тяжкій годині,  
І шириться святий пожар  
По Україні.*

*Вплітається в жалоби спів  
Звук острий зброї;  
Діждалисъ Ви лезових слів  
Святі герої!*

*1934 р.*

## **В роковини.**

(† 1924 О. Вахнянин).

31. серпня 1934. минуло 10 літ від смерти одного з основоположників Пласти на Закарпаттю проф. О. Вахнянина. Покійний походив родом з Галичини, брав участь у наших визвольних змаганнях як активний старшина; на Закарпаттє переїхав 1921. р. На становищі професора ужгородської гімназії заложив там 7. II. 1923. перші пластові куріні дівочі і хлопячі. Під його проводом Пласт на Закарпаттє почав дуже скоро розростатись. (І сьогодні вже Пласт на Закарпаттє начисляє три і пів тисячі членів!) Але вже на передодні I. Зізду пластової молоді Закарпаттє Пласт відчув велику втрату в особі проф. О. Вахнянина, який загинув трагічною смертю під час їзди на колі.

В 10. роковини його смерти цілий Український Пласт з пістолетом агадув великі заслуги піоніра Пластової Ідеї, який йшов „пластовим шляхом за краєю життя“.

(\* 1834 О. Ю. Фед'кович).

В столітні роковини народження О. Юрія Фед'ковича цілий український нарід з вдячністю згадує великі заслуги свого поета, який немало прислужився до розбудження зі сну зеленої Буковини. „Буковинський соловій“ оспіував горе нещасних матерів, що оплакували долю своїх синів — цісарських стрільців, величав у своїх поезіях славу наших гір — Довбуща, розворушував своїми піснями наболілі серця своїх земляків і в своїх ліричних віршах вказував красу та велич минулого України.

## **Мандрівний табор СУПЕ (XIV кур. в Празі).**

*Гена Приблуда:*

*Vід Сніни до Рахова.*

Більшість членів куріння не знала ще Підкарпаття: трохи задалеко з Праги. Тому рішено використати цьогорічні літні ферії та урядити мандрівний табор вздовж цілого Підкарпаття, щоби так уможливити пластунам пізнання цієї прекрасної частини нашого Краю.

Було кілька причин, що почався мандрівний табор від Сніни та йшов у напрямі на схід: щойно від р. Ляборця та Цирокої починаються трохи вищі та „цікавіші“ гори — Великий Бескид та Вигорлат; мандрувати краще у східному напрямі, бо чим далі на схід — тим вищі гори і мандрівник поволі привикає до більших фізичних

трудів; чим далі на схід і клімат гостріший (головно більші ріжници денних та нічних теплот) є отже час поволі загартуватися; і чим далі на схід, тим більш ріжноманітні краєвиди удержануть мандрівника стало у напружені. Крім того, дехто хотів і по скінченні табору остати ще у найкращій частині Підкарпаття — в Гуцульщині

Наш шлях йшов отже так: Сніна, Вигорлятське Морське Око, половина Рівна, Пікуй, сталий табор в Солочині, полонина Боржава, Волове, Озерянка, Стримба, Усть Чорна, Турбат, Ясіня, Говерля, Богдан, Піп Іван і Гуцульські Альпи, Рахів. Разом майже 450 км.

Тяжко було за короткий, порівняючи, час оглянути всі ті чудові гори та закутини Підкарпаття, відвідати бодай деякі важніші оселі, щоби запізнатися в населенням, а ще й до того присвятити кілька днів на відпочинок, конечний при довшій мандрівці. Дощева погода змусила нас частіше, чим це було намічено, задержуватись на нічліг в селі, — але це мало ту добру сторінку, що зблизило нас до населення.

Від першого дня починаючи — аж до кінця переслідував нас дощ. На 30 днів мандрівки було лише 2—3 дні погідних. Але ми вперто та витрівало йшли вперід і мали щастя: завсіди, коли лише ми вилізли на якусь вищу гору — прояснювалось бодай на часок. Чудові гори очарували нас: ми йшли немов в екстазі, цілий час у піднесеному настрою, повні завзяття, охоти, — а байдорі, веселі пісні не вмовкали ні на хвилину.

Ми використовували кожну нагоду, щоби поговорити з населенням, васпівати патріотичних пісень, додати трохи байдорости — а деколи то й полаяти (на пр. коли стрічаючи нас селяне, старалися говорити „слаянським воляніком“). На загал ми були дуже присміно здивовані: замісць „диких, некультурних верховинців так помадирщених, що вже й говорити по своїму не вміють“\*) — мізнейши свідомих, інтелігентних людей, в широким, ясним поглядом на світ та життя, почули гарну українську мову (і нас поправляли, коли ми, щоби говорити „зрозуміло“ уживали діяlectу).

Найбільше всім подобалась Гуцульщина — як своїми горами — Чорногорою та Гуцульськими Альпами, — так і свідомим інтелігентним населенням. Не даром тут (головно в Красах та Рахові) найбільше літників-українців! Зокрема припали нам до серця малі діти, що відважно та розумно „немов старі“ — розповідали про своє життя — алидні. Бо біда на Верховині велика, Бог святий знає, як ті люди перебудуть зиму!

Тим більшим контрастом вражало ніким не використане природне багатство Краю: знамениті мінеральні води течуть потоками, буйні праліси гниють на інні, добрий будівельний камінь, мармори, вапняк, глина а навіть і вуголь та ріжкні руди чекають на виужиття, дуже додідні умовини для молочарства, садівництва та пчольарства — не використані як слід...

Дуже рідко, виймкою, стрічаємо прояви якоїсь підприємчості та порадності. Так напр. в селі Тернові є вже чотири селянські (приватні) молочарні — виробляють масло та розвозять по місточках. В Рахові стрічаємо хлопця з деревообробляючої школи в Ясіню, що

\*) Як пишуть деякі часописи.

продаж різблени касети з якимись словацькими взорами, з чеськими написами (так, як би не було українських взірців та азбуки)...

Але прекрасні гуцульські вишивки, ліжники — дістанете тільки у жида, що заробляє на них 3—4 рази.

Туристичний рух більшає з року на рік. Цього літа туристів, неавтохтонів, повне Підкарпаття. На жаль, для автохтонів-селян не має з цього жадної користі!

В Рахові з жалем кінчаемо наш табор. Всі твердо рішують, що на слідувоче літо знов приїдуть в Карпати.

*Чи Ти вже заплатив передплату? Зроби це ще сьогодня!*

*Ти прса.*

*На Пікуй.*

Ідемо на Пікуй! Всі радіють і природа з нами. Серед дощевого літа прекрасна, соняшна днина. Ще вчера було захмарено і пере-падував дощ, так що не могли досушити білля — а сьогодні і сліду нема по хмара. Лиш де-не-де білі баранчики по голубо-синім небі.

*Ми йдем вперед, над нами вітер віє... співаємо грімко, весело, аж душа радіє. І йдемо байдоро, легко, дарма що наплечники двадцятькілеві.*

Ідемо зарощеними травами, пільними квітами... В раннім сонці блислять каплі роси, мов діяманти а на павутинні творять сріблисті серпанки. Ірка закосичилася, цей раз для зміни, білим роменом.

Покидаємо чудову полонинку під Трома Готарами над потоком Шипотом, котрий нас вчера так солодко вколисував до сну своїм шипотінням. Наш Командант скороочує дорогу навпростеце. Ідемо-деремось нетрями, продираємося гущавинами в гору. А відтак потоком диким, рвучим, неспутаним, то перескачуємо, то перелазимо з каміння на камінь і спускаємося в долину.

Хто з вас не знає краси тих наших карпатських потоків ?!

Здається, нам всім би треба ходити рік-річно сюди на прощу, щоби набрати нової сили і енергії. Дивишся на цю нестримну силу, що все, що стойть їй в дорозі, пориває зі собою. Не знає вона милосердя, ні не має в ній ніяких компромісів.

Потік заводить нас в село Пашковець, яке розкинулось в долинці над річкою Жденявкою своїми чистими хатками, зі соломяними та деревляніми стріхами на переміну. Довкола, по горбах, ізва буків та смерек виглядають хати. На горбочку серед села якраз будують деревляну церковцю.

Над річкою відпочиваємо. Прийшли люде зі села побалакати і молоко продати. Відпочали ми, напились та йдемо далі, бо Пікуй манить нас своїм стрімким вершком. Стежка веде прямо на горбок. Обертаємося і любуємося ще раз красою цього тихого села. Наче вимріяна картина перед нами — сонце заляяло промінням цілу долинку, просвічув ясним листям беріз та буків, золотить нову, бляхою покриту, стріху церкви. Велично стоять темні смереки... Чепурні хатки розкинені мольовничо то по долині над рікою, то по горбках. Вітер віє і зелене ще жито хвилюється мов море...

*I рідні нам вклоняються жита... слова пісні так і звенять в*

душі. Очей не годні відрвати від цеї картини! Тож нас ждуть сьогодні на Пікую — треба поспішати!

Через гору, в ділину і знова під гору, зближавось до села Сербовець. Співаємо йдучи: *Ой видно село...* Люди працюють біля сіна. „Боже помагай!“ — „Дякуємо красненько“. Кидаюти граблі та підходять до стежки, дивуючись що „пани, а по нашому співають та говорять“. І вже винитують, (як звичайно, всюди куди ми досі не прийшли) з відкіля ми і чи мусимо так ходити та носити такі тяжкі наплечники і т. п. Як почують, що ми — українські пластуни та що ідемо і несемо все добровільно, щоби побачити рідні гори і своїх людей пізнати, то так радіють нами, мов рідинами. Розговоряться про своє життя, про злидні. Ми беремо собі близько до серця їх дійсні важкі життєві турботи, бо бачимо в них своїх братів і любуємося правильністю, чистотою та красою рідної мови в їх устах.

Мусимо йти. Просять ще заспівати й слухають та провожають нас тужним поглядом.

В Сербівці купуємо дещо віймково у жида, бо своєго склену не має. Майже пів села збіглось, щоб подивитися на нас та побалакати. В усіх прекрасні вишивки і ті найменші в чистих сорочечках гарно вишитих.

Ідемо через село дорогою, співаємо... З усіх хат вийшли на ворота дивитись на нас, декотрі йдуть з нами аж на кінець села. Перед нами пряма пнетися могутній Пікуй. За потоком доріжка вже в'ється в гору — ми ще співаємо, хоч віддиху не стає. Діти та селяни стоять біля послідної огорожі і дивляться з жалем за нами та махають на прощання.

А тепер починається вже проба здатності та витревалости! Все в гору та в гору з наплечниками, навантаженими новими провіянтами. Сонце припікає: Полудне — Ніде ні деревинки, а наплечник тяжкий-тяжкий. Співати не годні, лиш думка, що нас на верху очікують, підбадюює, але хлоці не видержали і давай приступом брати Пікуй; Мілько з Влюдком вирвались вперед, а ми прочі ідемо все однаковим темпом, а віддалі між нами все більшає...

Де-не-де під ногами суничка, не видержиш, хоч як тяжко згинатись, та зірвеш, бо пити страх хочеться.

Переходимо щось наче лісок — спасибіг за дрібку тіни! — Це вже послідні смереки. Слава! Ще трохи і будемо на половині гори.

Стрічаємо сербовецьких пастухів; пасуть тут корови та коні.

Ще дальнє — крутимо кождий по своєму серпентини.

Зачинається каміння, а як поросле афіньяком! Афин — Господи, як богато! — Та немає часу їх рвати. Хлоців вже невидно, вже певно на верху!

Ще трохи по камінню, то перескакуємо, то перелазимо. Аж ось і джерело. П'ємо студену, чисту мов хрустал водицю.

Вже недалеко звідсіля. Ось і видно вершок!

І нас побачили — біжать нам на зустріч!

Наталка, Ріпа, Богдан один та другий.

Витаються та помагають нам з наплечниками через послідне каміння.

Приходимо під ішпиль, тут іхні річи, складаємо і наші наплечники.  
Ми здобули Пікуй! Цю горду, камянисту твердиню.  
Хвилю відпочиваємо, балакаємо.

Пастухи з галицьких сіл аж з під Турки пасуть тут на узбіччах „маржину“.. Прийшли і сіли біля нас, та розговорились.

Дивиця на ті всі верхи, зелені полонини освітлені сонцем, темні ліси, на срібні ленти рік, що віються вужами поміж зеленню і чудувішся незрівняною красою...

А ген-ген далеко в мряці білють села; то наче більші білі клаунти, то знова дрібні точки на овиді...

Дрівяна поля, лани збіжя.. — все те зливається в одну прекрасну симфонію зелені. Очі відкриваються, душа радіє. Хотілось ту всю красу всіх рідних земель пригорнути та на віки заховати в грудях.

Лиш стискається смутком серце, на вид чорного стовпа на ішпиллю...

Лізemo на сам ішпиль під тріянгул. „Позір!“

І несеться грімко національний, відтак пластовий гімн.

В наших очах відвага та завзяття.

І пастухи стоять відкривши голови, та вислухують з пієтизмом національний гімн.

Стискаємо собі всі лівиці, без слів. Всі розуміємося; у всіх одна думка, одно бажання, одна постанова!

*Чи внаслідок, що пластиун, пл-ка переписуючись в пластовій спріві наліплює пластову марку?*

### M. Беркут.

В Гуцульських Альпах.

Буйним кроком ступали обємисті наплечники по заквітчаних полонинах. — І лились з під них пісні завойовників: пісні свавільні, горді, що відбивалися реготом від темних скель і котились шумно в глибокі, чорні звори... Але якась нотка туги суму бреніла в тому співі: Мандрівний Табор СУПЕ кінчав свою мандрівку.

Ген, далеко, за нами остали Морське Око, Пікуй, Боржавський Стіг, Стримба, Говерля. На кінець оставили собі найкрашу частину Карпат: Гуцульські Альпи.

І ми здобули їх, скронивши гірким потом стрімкі узбічча грізного Попа Івана. Ми їх здобули, але вони нас полонили чаром своєї краси. Немов невільників кайдани — прикувала і нас якась невидима сила до них — не дозволяла відійти.

Піп Іван всім верховодить: він панує над дооколичними горами, що котяться до нього морськими філями; він гордо-пішний стоїть на границі двох світів закамяніло-непорушно; заволодів тепер і над нами і ми раді, що не мусимо о нього ділитись з іншими туристами.

Гуцульські Альпи — це гордоці наших Карпат. І усміхнені полонинки Чорногори зі співучими ялицями, бояться, шанують їх, чуються немічними перед грізними „Альпами“ і порожні Татри з вічним снігом на чорних скелях, що лише сум на душу наводять — соромяться за свою убогість перед ними.

Ці гіантичні скелі, що кидають чорні як ніт тіні, нагадують мітично зачаровані постаті. Стрункий Петріс, заквітчаний ріжноколірними, запашними квітами манить очі, пянить, задурманює.

Пишні, голубі генціяни і діти Альп — рододендрони і ніжні нарцизи, запашні материнки і цвітучі арніки — будуть вічно нас переслідувати і не дадуть спокою, доки знову до них не повернемо...

Як ми були на Погі Івані — він був лагідний, усміхнений. Він зізнав, що ми прийшли поклонитись і заприсягти йому, що поборемо тих чорних духів, що його обсліди.

...І полилась тоді пісня-молитва золотим гомоном по зачарованих скелях, відбивалась вона, переливалась — сильнішала — і як пісня віри в перемогу — греміла велично-могутно...

*Чи знаєш як працювати у пластовому гуртку? — Замов собі у Постачанні С. У. П. Е. добру книжечку: „Пластовий Гурток“!*

## Вражіння з мандрівки по Югославії.

(Два „перелетні“ у леті у вірій).

Силою обставин я опинився в Боснії, точніше в її долішній столиці Баня Луці. У місті подибується біля 40 джамій (магомет. храмів), з яких найкраща й найбільша т. зв. Фергадпашева джамія. Сам Фергадпаша був намісником Боснії. Він походив зі славянської крові, що лиши його батько потурчився і був везірем царгородського султана, а носив ім'я Соколович. Не диво отже, що місто таке богате на святыні, кождий з потурчених неофітів бажав лишити по собі спомин. Місто набирає чарівного, містичного, сухо орієнタルного характеру щойно в пізний вечір, коли втихне гамір і стукіт переїзжих, а зачинається старе життя, à la Turco, як кажуть музулмани.

З веж-мінаретів лунає молитва музевінів, яка має незвичайно гарну мельодію, а деякі оці музулманські дяки — це мистці у своєму ділі. З правдивою приємністю слухається цей голоснозвучної молитви, співаної на всі чотири сторони світа. — По рвучкім Врбасі, химерній гірській ріці, пливуть клюваті човни, а з них несеється музика й спів охочих і веселих у забаві музулман. Ріка мельодійно шумить під такт малих водопадів і зливається в одно зі співом і грою цих, що несуться у бистрих чайках по її прозорих філях. А гень на південь і схід простягаються верхи вкриті лісом і полониною, в яких купається сяйво-блідолицього, сріблистого місяця, що засилав свої трепетячі луці в темно-блакитного прозірного неба. А з лісових прогалин, сіяють неначе зорі світла хатин, що пригорнулися до негостинної скали; а над ними ме-рехтять другі, оці недосяглі точки небосклону.

Перелетний Журавель.

\*

(Продовження буде.)

## Зі спорту.

В жовтні відбудуться в Штокгольмі З'їзд Легкоатлетичних Уній, де затверджені такі спортивні досягнення:

Біг	100 м.	Metkolfe	10·3 сек.
"	200 "		20·6 "
"	400 "	Carr	46·2 "
"	800 "	Castmann	1:49·8 "

Біг 1.500 м.	Bonhron	3 : 48·8	сек
5.000 "	Lehtinen	14 : 17·0	"
" 10.000 "	Nurmi	30 : 06·2	"
Біг через плітки 110	Beard	14·2	м.
Скок в далечінь	Nambre	7·98	"
" у височінь	Marty	2·06	"
" з жердкою	Graber	4·36	"
Стусан кулею	Tortance	17·40	"
Мет ратищем	Jörvinen	76·66	"
диском	Andersson	52·4	"

Прочитай та на вус мотай!

## Наша Хроніка.

\* 17. VI. „Пласт-Прият“ в Празі влаштував прогульку до Ржевниць. Під час прогульки 5 членів XIV к. ст. пл-ів і пл-ок. в Празі зложило І пл. існит. При святочній ватрі відбувся в присутності ржевницьких пластунів і пластунок торжественний акт зложення пластового обігу (присяги).

\* 21. VI. відбулося чергове засідання К-ди СУПЕ.

\* 23. та 25. VI. перевела Ревізійна Комісія СУПЕ подрібну провірку всіх рефератів (діловодств) К-ди СУПЕ.

\* 24. VI. Відішло троє членів XIV. к. ст. пл-ів і пл-ок в Празі на мандрівку в Татри. Переїшовши понад 450 км. довгий шлях дігнали вони 12. VII. Мандрівний Табор СУПЕ та прилучилися до нього.

\* 28. VI. відбулась нарада членів Мандрівного Табору.

\* 4. VII. відішло з Праги 5 членів Мандрівного Табору, щоби 6. VII. зачати мандрівку на Снінському Камені. Всіх учасників тaborу було 11 (з матеряльних причин майже половина приголосіннях остала дома). Всіх тaborових днів відбуло 220. На 30 днів тaborу було 22 дні мандрівних а 8 днів відпочинкових. 16 нічлігів переведено у вільній природі. (під шатрами та в колибах), а 15 у селах (на сіні в клуні). Разом зроблено пішком понад 3.000 км. на шляху довгому 450 км. Грошевий оборот понад 2.000 кч. кінчиться малим зиском. З видатків на харчування на першому місці стоїть товиц (21·3% видатків), далі цукор (17·1%), молоко (16·1%), хліб (12·7%), каши (9·5%) і г. д. Табор закінчено 4. VIII. в Рахові.

\* 19. X. відбулась нарада К-ди СУПЕ в справі Загального Зізду та дальшої праці.

\* IX. к. ст. пл. „Перелетті“ в Загребі відбув за III. чвертьрік 1 сходини (три місяці ферії). 2 члені Куріння відбули прогульку 450 км. в пластових одностроях в околицях Боснії, де поселенці українці. Стараються про затвердження правного існування Українського Пласти в Югославії.

\* В Ржевницях вже почалася пластова праця. Всіх пластунів є около 35. Сходини відбуваються що тижня.

*Не забудь післати даток на Пресфонд „Пластових Вістей“!*

## З пластового світу.

\* Ч. С. Р., Словаччина. За минулій рік виконано широку пропагандивну акцію по всіх школах на Словаччині, утворено сітку Пласт-Прияту, виготовлено 3 відчitti з діяпозитивами і пропагандивний фільм (які випозичаються), уладжено кілька місцевих курсів для провідників та звязкових, постарано про більшу скількість відповідних резервацій; головно поблизу міст, вибудувано хату для Словакої Лісової Школи, перебрано фінансову поруку за видання часопису *Вид grígrávaney — Vatra*, куплено висортовані військові шатра, які перепродано зі значною знижкою віддіlam та вискано безоплатно великий будинок бувшої міської каси щадності.

\* Нова подорож „Бі-Пі“ кругом світу. Основник та Вождь Міжнародного Пластового Руху, генерал лорд Бейден Пауел хоч має вже 77 літ відіхав 27. X. в нову подорож через Гібральтар, Порт Сайд, Аден, Цейлон, Малайський Архіпелаг до Австралії, де візьме участь у австралійському Джемборі в Мельбурні. Опісля через Нову Зеландію поїде до Сполучених Держав Півн. Америки, де

відбудуться величаві святкування 25-ліття amer. Пласту. Через Канаду та Новий Фаундленд поверне до дому. Але незадовго опісля поїде до Швеції на світові пластові веслярські змагання, а звідтам поїде до Південної Африки на пл. спортивне свято. Всюди з ним їздить його дружина, Вождь дівочого Пласту та дві його дочки. Всюди будуть їх вітати представники організацій, що сьогодні нараховують 3·5 міліонів актичних членів, крім тих міліонів, що перейшли вже пл. виховання.

\* *Другий Світовий З'їзд Старших Пластунів* відбудеться в Інгаро к. Штокгольму 29. VII.—5. VIII. 1935 р. (перший в Кандерстег 1931 р.). Серед широких соснових і листкових лісів, гаїв, рівнин, гарних купелевих місць відбудеться стріча старшого пластунства цілого світу. Там використається ознайомлення та запізнання для перегляду та намічення планів діяльності на будуче; на лоні „Матері-Природи“, бо ми — „діти Сонця і Весни“.

\* VIII. *Світове Джемборі*, яке скликується що 2 роки, відбудеться зараз по II. Світовому З'їзді Старших Пластунів в шведському парламенті в Штокгольмі, в часі 5—7 вересня 1935 р.

\* *Англія. Джілвел Парк* сего року провів вишкіл 62 провідників-неанглійців з 14 держав; де м. і. князь Густав Адолф — Голова Союзу Шведських Пластунів відбув 104-ий курс скавтастров.

\* *Китай*. До Англії прибув головний секретар Національного Союзу Пластунів Китаю Хі Тенг з Ю Тангом студіювати організацію та методи пластирового руху відвіданши лорда Бейдн Пауела та Джілвел Парк; де вишколюються пронідники та тaborи пластунів.

\* *Латвія*. Народне Джемборі в липні коло Риги. Учасників: 3.000 латвійців крім гостей з 12 держав. Відвідало його 35.000 осіб м. ін.: президент республіки, прем'єр міністрів з міністрами, дипломатичний корпус, голова Міжнароднього Бюро Г. С. Мартін і ін.

\* *Люксембург*. Національна Організація Пластунів Люксембургу відсвяткувала 14—15 жовтня 20-ти ліття свого Існування відбуваючи свій щорічний з'їзд за участі проводу сусідних пл. організацій та великого числа пластунів.

\* *Польща*. Наради провідників вовченят відбулися в Бремі, к. Катовиць, в м. серпні 1934. р. за участі делегатів: Югославії, Естонії, Литви, Мадярщини та великого числа польських пластунів — провідників вовченят. Наради відбувались в Школі Інструкторів Вовченят, де продискутували проблеми виховання молоді (в пластовій організаційній формі — вовченят) держав середньої Європи, здаючи собі справу, що від них починен вийти правильний (а тим самим і найліпший) — найбільш доцільний — спосіб творення і виховання молоді рідного краю. В численних, обширних та цікавих розмовах-відчитках було вясовано та розроблено дальше ведення вовченят, не виходячи поза рамки накреслені *Бі-Пі* для Вовченят (присяга, закон, число куріння, його поділ на шістки — яко основу виховання одиниць та їх індивідуальностей). Вони звернули належну увагу на ріжниці в методах і середниках виховання Вовченят спричинені ріжницями народні звичаї, обичаї, підсонні та іншими місцевими умовинами. Теоретична програма проводилася в першій половині дня; коли представники від кожної нації говорили про свої досвіди, надії, труднощі і ідеї; практична частина програми переводилась по полудні з 5 курінами новченят-дітей гірників та безробітних, які спеціально в той час там таборували.

\* *Сирія*. Народне Джемборі в Дамаску відбулося при участі тисячі пластунів. Воно було відкрите на зорі магомеданського свята Байран 24. березня співаком Меззині Азаном, який викликав на молитву вібраних пластунів на Сирій Площі, в присутності Шейка Агмед Масурасана, звідки потім всі вирушили походом в місто, де відбувалось свято. З міста, по святі, всі пластуни в десятисічною публікою увійшли до табору на святочне відкриття.

\* *Фінляндія*. Загальний табор від 20—30. VII.-34. в Друмзо к. Гельсінки під протекторатом през. республіки. Число учасників: 701 пластових пронідників.

Для пронідниць, був поблизу менингій табор. Крамниці вели пані (матері, або інша рідна пластунів) члени Пласт-Прияту, який має свої гуртки при кожному пл. куріні. Цей спосіб викликав велике зацікавлення і захоплення серед сусільності. Преса присвячувала багато місяця, як самому табороні, так і цілому Пластоному Рухові. Табор відвідало понад 7.000 осіб м. ін.: князь Густав Адолф — голова Союзу Шведських Пластунів, президент республіки, міністер виховання, голова міста, представники Пласти Литви, Норвегії і Швеції, які там і таборували.

\* Чіле. 5 травня минуло 25 літ, як Др. Алькибіяд Вінценціо заоснував в Чілі пластову організацію, розуміючи здоровий національний порив молоді в житті нації. 21. V. 1909 р. він з 300 першими пластунами, які себе називали „Головною Бригадою“ (тепер ще існуюча під назвою „Бригада Алькибіяда Вінценціо“) виїхав над ріку Майпо і на історичному мості чілійських пластунів, Льос Морос, проголосив офіційно Організацію Чілійських Пластунів, яка була другою організацією пластунів в світі (перша в Англії, коли не числимо Товариство Березової Кори Е. Т. Сітна). Організація брала живу участь у всіх Світових Зіздах та влаштувала в Чілі кілька Народніх Пластових Зіздів а то в Сантьяго 1925 р. (коли то державним декретом признано О. Ч. П. право та завдання національного та всестороннього виховання молоді, а форма організації, методи та односторій були взяті під державну охорону), Конвенціоні 1926 р., Вальдивії 1928 р. та сей ювілейний рік відсвятковано Національним Джемборі в днях 18—22 травня з великою парадою в присутності президента республіки, міністрів, британського амбасадора, заступників Пласту сусідніх держав. Чисельно рух представляється тепер так:

проводників	740
старших пластунів	72
пластунів	10.151
морських пластунів	120
вовчентят	276
всіх	11.360

\* Швейцарія. Товариство Альпейських Пластунів буде вести вишкіл Інструкторів Зимового Спорту для пл. частин в Зимовій хаті в Кандерстегу від 22. грудня до 6. січня 1935 р.

\* Швейцарія. Курси Лісової Школи, які розпочалися 1928 р. перевели 9 курсів для пл. провідників, а 1 для провідників вовчентят. Цього року на Івана Купала посвячено (на землях подарованих Прихильником Пластової Ідеї) новонибудовану двоповерхову домівку, серед лісу, при озері, недалеко Штокольму. В ній курси дістали тривалий осідок для праці під час цілого року.

(З пл. преси, головною Йамбогеєю).

*Пластове постачання С. У. П. Е. очікує на замовлення!*

## Р і Ж Н е.

28. X. ц. р. відбулось урочисте відкриття домівки т-ва „Просвіта“ в Празі за численної участі працької колонії укр. громадян.

**Увага!**

**Читачі!**

**Увага!**

Тому, що читачі не звернули належної уваги на анкету розписану в першому числі, Редакція рішила розписати:

### ШИРОКУ АНКЕТУ,

в якій читачі дадуть відповіді на слідуючі питання:

1. Що подобається, а що не подобається в нашому часописі?
2. Які статті та рубрики конче потрібні?
3. Яку ділянку пл. виховання треба розробляти та пропагувати в пл. пресі.
4. Вільне.

Кожна з влучних відповідей прислана до 15. лютня 1935 р. буде поміщена в нашому часописі і нагороджена.

Гурткові, переведіть цю анкету в себе, в гуртку на гутірці а вислід пішліть нам, побачите, оскільки буде багата думками відповідь на цю анкету!

Рівночасно у слідуючім числі відчиняємо рубрику. Пластові Поради, де фахівці будуть відповідати на актуальні питання.

Нашим читачам порадимо, як писати статті та які світлини посылати до Пл. Вістей. На бажання допоможемо поміщувати їхні статті чи світлини в чужій пластовій пресі.

**Присылайте адреси зацікавлених українською пластовою пресою, Українським Пластовим Рухом!**

Пишіть,

запитуйте,

удержуйте тісний звязок!!

Тож до співпраці!!!

## Від Адміністрації.

Взивається Шановних Читачів вирівнати передплату, а Прихильників наших Пл. Віостей просимо збирати на Пресоній Фонд. Рівночасно висилаємо чеки. Тому хай ані один чек не змарнується, а хто вже заслав передплату; передайте знайомим, щоб і вони стали прихильниками Українського Пластового Руху.

С. У. П. Е. має за ціль виховувати індивідуальність української молоді з поняттям духової гідності і моральної дисципліни в систематичній і організований спосіб.

Молодь — наша Будучість. Тож в її ім'я становіть в ряди прихильників Українського Пласт. Руху — С. У. П. Е.

З незалежних від нас причин, це число появляється співненим та подвійним. Сподіваємося, що надалі громадянство віднесеться до нашої, так важкої справи, як виховання української молоді; з більшим зацікавленням.

Адміністрація покідомляє, що той хто піднайде п'ятьох (5) передплатників, які заплатять, одержуватиме Пл. Вісті для себе даром на один рік.

### Річна передплата на „Пл. Вісті“ виносить 10,- Кч. Одно чис. 1,- Кч.

#### З МІСТ:

О. Ю. Фед'кович: Україна. — VI. Знич. Заг. Зізд СУПЕ. — Т. Дмитренко: Діждалися Ви лезових слів! — В рокопині: О. Вахняніна та О. Ю. Фед'ковича. — Цикль: Мандрірний табор СУПЕ; Г. Приблуда: Від Сніни до Рахова. — Тирса: На Пікуй. — М. Беркут: В Гуцульських Альпах. — Перелетний Журавель: Враження з мандрівки по Югославії. — Зі спорту. — Наша Хроніка. — З пластового світу. — Ріжне. — Широка Анкета. — Від Адміністрації.

#### O B S A H:

O. J. Fed'kovyč: Ukrajina. — VI. Vahná hromada SUPE. — T. Dmytrenko: Diždalys Vy lezovych sliv! — Ve výročí O. Vachňanyna a O. J. Fed'kovyče. — Cykl : Putovní Tabor ; G. Prybluda : Od Sniny k Rachovu. — Tyrsa : na Pikuji. — M. Berkut : V Huculských Alpech. — Pereleťnyj Žuravel' : Dojmy z putování Jihoslavii. — Ze sportu. — Naše kronika. — Ze skautského světa. — Různé. — Sirši Anketa. — Od Administrace.

„ПЛ. ВІСТИ“ виходять що-місячно крім липня та серпня. Відповідальна редакторка М. Готлібова, Прага XVII, На Вацлавце 316. Видавець і власник: Союз Українських Пластунів Емігрантів. Адреса С. У. П. Е., редакції і адміністрації: Інж. Е. Кульчицький, Прага XVII, На Вацлавце 316. Часописні значки дозволено Дирекцією Пошт та Телег. ч. 81.659/VII-1934. Кonto u пошт. щадниці, Прага. 80.802.

„PLASTOVÍ VÍSTI“ vycházejí jednou měsíčně mimo červenec a srpen. Odporvědná redaktorka M. Gottliebová, Praha XVII, Na Václavce 316. Majitel a vydavatel: Svaz Ukrajinských Skautů Emigrantů. Adresa Svazu, Redakce a Administrace: Ing. E. Kulčickýj, Praha XVII, Na Václavce, č. p. 316. Nov. sazba povolená Red. pošt a tel. č. 81.659/VII-1934. Účet pošt. sporiteľny, Praha, 80.802.

Cena jednotl. čísla 1.—Kč. Podaci úřad Praha 25.